

Μαριέττα Κόντου

Αγιοβασιλέματα

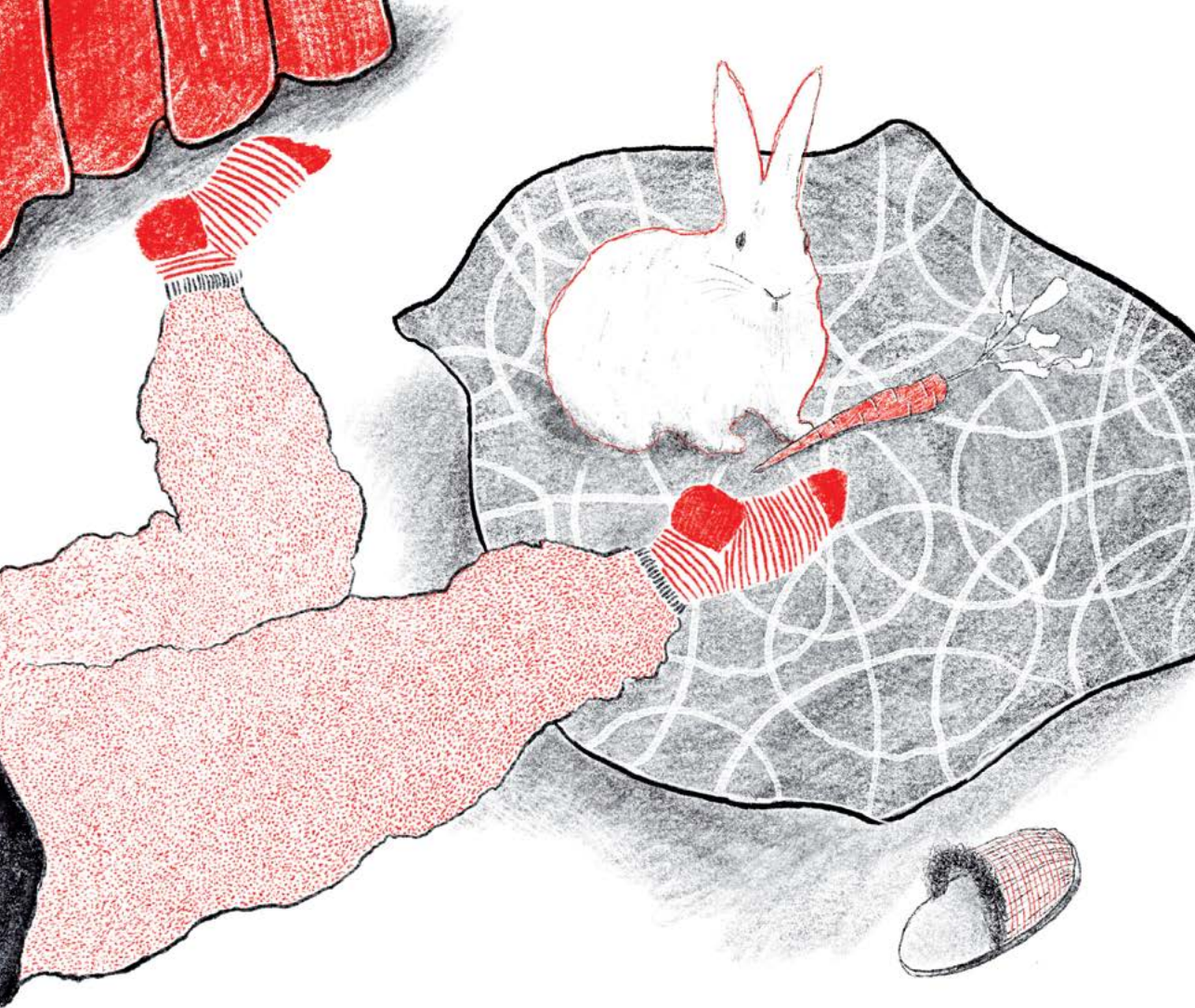
ΕΙΚΟΝΕΣ

Βασίλης Κουτσογιάννης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα γράμμα ανάποδο

«Αγαπημένε μου Άγιε Βασίλη, μην έρθεις φέτος!»

Κοίταξε η Ερμιόνη την πρώτη φράση στο γράμμα της και δεν ήταν σίγουρη πως ήτανε σωστό. Ήταν όμως σίγουρη ότι ήταν αυτό που ήθελε. Το σκεφτόταν εδώ και λίγες μέρες και το είχε αποφασίσει. Και κανείς δεν μπορούσε να της αλλάξει γνώμη!

Και συνέχισε πιο αποφασιστικά από πριν...

«Είχα ανέβει στο πατάρι πριν λίγες μέρες, Άγιε μου Βασίλη –με βοήθησε δηλαδή ο μπαμπάς ν' ανέβω, αφού μόνη μου δε φτάνω–, γιατί έψαχνα το κουκλόσπιτο που μου είχε φτιάξει η γιαγιά στα πρώτα μου γενέθλια. Τώρα πια έχω μεγαλώσει, να ξέρεις, αλλά ένα κουκλόσπιτο είναι πάντα ένα κουκλόσπιτο που μπορούν να παίζουν και μεγάλα κορίτσια. Έπειτα ήθελα να χαρεί και η γιαγιά που όλο με ρωτούσε: “Βρε Ερμιόνη μου, εκείνο το ωραίο κουκλόσπιτο που είχαμε φτιάξει δεν το παίζεις πια;”. Όπως ψαχούλευα λοιπόν και λίγο είχα αρχίσει να φοβάμαι στο σκοτάδι, και ήθελα να το βρω, να τελειώνω και να κατέβω –κι ας μου φώναζε ο μπαμπάς από κάτω “Θες βοήθεια, Ερμιόνη μου, ν' ανέβω;”– έπεσα πάνω σε μια παλιά βαλίτσα, σαν αυτές που παίρνουμε τα καλοκαίρια στις διακοπές αλλά πιο παλιά· μάλλον από αυτές που έπαιρναν στις διακοπές η γιαγιά και ο παππούς. Τα παλιά πράγματα μου αρέσουν, αρκεί να μυρίζουν ωραία, όπως τα παλιά βιβλία, οι παλιές κολόνιες ή τα παλιά ρούχα. Η παλιά βαλίτσα δε μου μύριζε τίποτα, αλλά μου φάνηκε περίεργη, γιατί είχε μείνει λίγο απέξω ένα μικρό κομματάκι κόκκινο πανί, και την άνοιξα γιατί φαντάστηκα ότι εκεί μέσα θα βρίσκεται κάποιο παλιό κόκκινο φουστάνι!

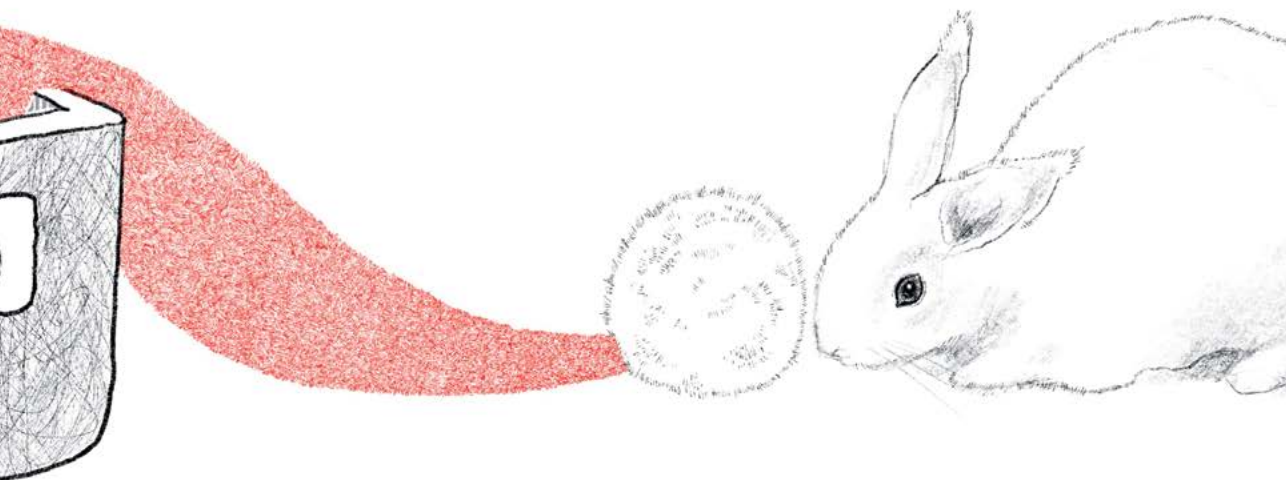
ΚΑΛΟΚΑΡΙΝΑ!

ΠΡΟΣΧΗ
ΕΥΘΡΑΥΣΤΟΝ

Δεν ήταν όμως φουστάνι. Ήταν ο δικός σου κόκκινος σκούφος, Αγιε μου Βασίλη, με την άσπρη φούντα, και οι μπότες σου που είναι ίδιες με τις μαύρες γαλότσες του μπαμπά! Και ξέρεις τι σκέφτηκα; Σκέφτηκα ότι δεν είμαι η μόνη που παρατάω τα πράγματά μου αποδώ κι αποκεί· είσαι και συ ακατάστατος! Και για λίγο χάρηκα. Μετά όμως ανησύχησα. Χριστούγεννα έρχονται, τι θα κάνεις χωρίς τις μπότες και τον σκούφο σου; Με τόσα σπίτια που επισκέπτεσαι, ούτε και θα θυμάσαι πού τα παράτησες! Γι' αυτό σου λέω: Μην έρθεις φέτος, θα έρθω εγώ!

»Α, και κάτι ακόμα: Θέλω να έρθω να σε δω μέρα, να σε ευχαριστηθώ! Έρχεσαι πάντα νύχτα που εγώ κοιμάμαι, μπαίνεις κρυφά σαν τον κλέφτη, αφήνεις τα δώρα σου και φεύγεις – ταράνδους δεν έχω ακούσει ποτέ, αλλά καλύτερα, γιατί με στεναχωρεί πολύ να τους δένεις και να τους φορτώνεις με βάρη, και δεν πιστεύω ότι εσύ θα το έκανες ποτέ αυτό! Θέλω να έρθω εγώ λοιπόν εκεί και

να σου φέρω τα δικά μου δώρα: Το ναυτικό καπέλο του παππού, που το αγαπούσε πολύ και του έφερνε γούρι όταν έπαιζε τάβλι, και η αλήθεια είναι ότι όποτε το φορούσε κέρδιζε, και πιστεύω ότι θα ήθελε πολύ να το πάρεις εσύ! Και μια καλοκαιρινή βερμούδα θαλασσί και σαγιονάρες για να ξεκουράζεσαι! Γιατί κι έτσι θα μου άρεσες, θαλασσινός! Και πού ξέρεις, μπορεί να ξεκλέψεις χρόνο να έρθεις και το καλοκαίρι, να σε πάω στο νησί μου, να σου δείξω τα αγαπημένα μου μέρη, να τα αγαπήσεις όπως κι εγώ· να σου δείξω τα δικά μου ηλιοβασιλέματα και συ τα δικά σου... αγιοβασιλέματα! Και να μου υποσχεθείς ότι θα προσπαθήσεις να έρχεσαι κι άλλες μέρες του χρόνου και όχι μόνο Χριστούγεννα, σαν αγαπημένος θεός, χωρίς δώρα, μόνο για την παρέα. Ίσως τότε να μη μελαγχολώ τόσο όταν οι γιορτές τελειώνουν, και το σπίτι ξεστολίζεται και μοιάζει λιγότερο χαμογελαστό, κι εσύ φεύγεις μακριά και πρέπει να σε περιμένω έναν ολόκληρο χρόνο για να βάλω τα καλά μου, να φάω όσα γλυκά θέλω, να μείνω ξύπνια μέχρι αργά...

»Και θα σου πω κι ένα μυστικό: ο μπαμπάς νομίζω ότι σε ζηλεύει, γιατί τα Χριστούγεννα όλη την ώρα γκρινιάζει ότι του “κλέβεις” όλη τη δόξα· που μου φαίνεται παράξενο να σε λέει “κλέφτη”, αφού μας φέρνεις πράγμα-

τα, δε μας παίρνεις, με εξαίρεση το γάλα και το μπισκότο, που όμως δε μετράνε, γιατί εμείς σ' τα κερνάμε. Και τέλος πάντων, δεν ξέρω τι θέλει ακριβώς να πει ο μπαμπάς, αλλά νομίζω ότι φέτος είναι καλύτερα να μην τον θυμώσουμε και να πάρει όλη τη δόξα εκείνος! Εκτός αν θέλεις να έρθεις για κείνον, που νομίζω ότι σε χρειάζεται πολύ, γιατί τον έχω ακούσει επίσης να μουρμουράει ότι και τι δε θα 'δινε να υπήρχε κι ένας Άγιος Βασίλης για τους μπαμπάδες και τις μαμάδες, να τους φέρνει δώρα και να τα βρίσκουν κάτω από το δέντρο!

Πού να ΄ξερε η Ερμιόνη όταν έγραφε εκείνο
το γράμμα στον Άγιο Βασίλη, που του ζητούσε
να μην έρθει και έκλεινε με μια υπόσχεση,
πως αυτό θα ήταν η αρχή ενός ταξιδιού
που θα της έμενε αξέχαστο! Ένα ταξίδι που το
ξεκίνησε από τα πιο γλυκά και ανέμελα παιδικά
όνειρα, γέμισε ένα παιδικό σακίδιο, έβαλε
σαγιονάρες, λίγα βότσαλα στην τσέπη για τον
γυρισμό, καβάλησε ποδήλατο και προσγειώθηκε
σ' έναν κόσμο αλλιώτικο! Εκεί που τα ρολόγια
μετρούν τις ώρες τεμπέλικα, ενώ τα αηδόνια,
οι ελέφαντες, τα ποντίκια, οι κούκλες και
οι χιονάνθρωποι μιλούν ανθρώπινα...

ISBN:978-618-03-2384-9

9 786180 323849

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 82384

